

Nhớ anh thôi đã rất thừa mùa đông...

cuộc tình sương khói mênh mông
vào mây buồn cội trở ngồng tàn mơ
rụng đời muôn nỗi bơ vơ
trắng xương hoa xuống bến bờ không nhau

bến bờ ly biệt xưa sau
vô cùng con nước dầu dầu hư vô
nước đưa sóng mộng lô nhô
xô bèo bọt vỡ đáy hồ trăm năm

bao lần đông gõ cửa thăm
bấy lần sầu đối gương nằm tưởng quên
nghe da thịt khê gọi tên
lệ thơ đại ướm gối mền hồn nhiên

mưa qua mái đột bình yên
ướm mem em giấc đợi phiền muộn đi
đợi ngày lên ngọ cố tri
biết đâu đây dấu xanh rì cỏ khâu

niềm hoan lạc nếu bóng câu
mơ xa lìa sẽ nhiệm màu mưa ngưng
tóc dài ngọn hẹn rưng rưng
chờ giây phút được giọng mừng dạ thưa

lạnh rồi đừng rót nữa mưa
nhớ anh thôi đã rất thừa mùa đông ...

Phù du yêu người...

ba bữa béo bảy bữa gầy
trắng hoàng hoa gió lên đầy vỡ toang
bóng soi mặt nước luênh loang
động hiu hắt cội mơ hoang lạnh chìm

động hiu hắt giấc im lìm
ngày nao vàng áo lụa tim cố nhân
mà nào thấy mộng phù vân
chỉ mê ảo sóng băng khuâng sông dài

băng khuâng em tóc vai cài
tay gầy anh ngón lùa hoài mênh mông
lùa trầm mắt khói hư không
mùa ân ái lập sầu đông mù trời

mi hoen nỗi nhớ tươi bời
mưa cho phố nhỏ đường vời vợi nhau
đường từng chứng kiến lòng đau
tiễn anh là vắng người lau giọt tình

*tiễn anh đếm lá hồn mình
trăm năm nuối nhịp yên bình đón đưa
yên bình quên tự nghìn xưa
có đôi riu rít lúc chưa lia bầu*

*biệt ly từ buổi sum vầy
phù du chim hót lời mây yêu người ...*

Giữ lời tìm nhau...

*đêm lên ngày xuống đôi trời
trăm năm cười khóc nỗi đời hợp tan
vạc tìm bạn giọng gọi khan
muộn chiều con nước chứa chan lệ ròn*

*muộn chiều ta đón đau lòng
bèo mây biển biệt trôi dòng phù hư
mộng hoài là mộng hồ như
gió qua vỡ giấc tương tư thành linh*

*gió qua phai nhạt hương tình
trắng ngơ ngác kiếm bóng mình xanh rờ
như từng hai đũa tàn hơi
mà mơ ước vẫn chơi vơi nghìn trùng*

*mà sinh ly vẫn mịt mù
bước chân cố lý vô cùng xa xôi
môi chờ mãi một làn môi
người chờ mãi một đơn côi miệt mài*

*bụi hoa xưa đã lên vài
nhánh vàng cổ tích dãi tình nhân
gót mùa đi đã phân vân
cỏ cây chột đã nghe thân rã rời*

*buồn sâu kén đã tơ bời
bướm ơi chuyển kiếp giữ lời tìm nhau ...*

Mị tình

ơ này mị nói cho nghe
tình là cái buổi trời hè gió cao
là cơn nóng nực muốn trao
tay anh cời giúp nôn nao vạt chờ
áo da mỏng mảnh khếp hờ
ơ này mị nói lời nhờ cậy anh
chẳng như tình sáo loanh quanh
sang sông chi để ngày xanh lục loài
để mưa đông nuối nắng đoài
trăng mơ gió mộng thương hoài nẻo mây
ơ này mị nói giờ đây
tình trong ngoài đã ngắt ngậy nhớ người
ơ này nguyệt nhú chín mườì
nằm nghe suối róc rách cười cỏ khe
nói anh còn bận chèo ghe
đêm nay bắt sống le le mị tình.

PHẠM HIỀN MÂY

Nguồn: <https://baotreonline.com/van-hoc/gioi-thieu-tho/pham-hien-may.baotre>

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/PhamHienMay.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 12000 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC